

At blive en kristen.

Man møder fra tid til anden udtalelser om, at det er en proces at blive en kristen. Men er det rigtigt?

Ja, det må jo afhænge af, hvad man forstår ved at blive en kristen:

1. Nogle mener, at man er en kristen, når man agerer som kristen og har accepteret en den adfærd, der forventes af én, når man kalder sig kristen. Den adfærd kan omfatte, at man evt. lader sig døbe, at man ikke arbejder om søndagen, deltager i møder, gudstjenester og anden kristelig aktivitet. Man bander ikke, og er ærlig og hjælpsom, så man ikke stikker ud i forhold til andre, der bekender sig som kristne. Med andre ord: man har lært og tilegnet sig at være en kristen.
2. For andre betyder det at være kristen, at man kender sin Bibel – ikke blot overfladisk men i en grad, hvor man kan citere centrale afsnit fra Bibelen og kan aflægge vidnesbyrd om livet som kristen med ord, der er lært over tid i de kristnes forsamlinger. Ordene er alment accepteret, og synes i kristenheden at bekræfte at vedkommende er blevet en god og helstøbt kristen.

Om begge disse definitioner gælder, at de lapper ganske meget ind over hinanden, og at de i sandhed beskriver en proces, der kan blive lang og tung, før man til fulde tør kalde sig en sand kristen. Det grufulde er blot, at processen ikke fører til at være en sand kristen, at være et genfødt Guds barn. De, som mener, at de gennem en udvikling er blevet kristne, er i stedet blevet forførte af den onde til at tro, at guds frygts skin også er Guds ånd. De er blevet lovtrælle, og de er fortsat uden Gud og håb her i verden og i evigheden.

Men der findes et par andre muligheder:

3. I den danske folkekirke lyder det ved døbefonden: "Vi takker dig, himmelske Fader, fordi du ved din enbårne Søn har givet os den hellige dåb, hvori du gør os til dine børn og skænker os Helligånden med syndernes forladelse og det evige liv." Og efter ordlyden er alle døbte dermed Guds børn og sande kristne. Her er der ikke tale om en proces. Lidt vand over hovedet og straks har man modtaget syndernes forladelse og det evige liv, for efter ordlyden har Gud selv gjort det i dåben. Og nogle præster fastholder, at sådan er det, så de selv ved en afdøds kiste tør fastslå, at nu har den afdøde nået målet og er gået over til det evige liv, som han eller hun modtog i dåben. Og det siges på trods af, at den døde hele sit liv har været en arg modstander af alt, hvad der hører Guds rige til. Den kristne dåb gør ikke et menneske til en kristen i bibelsk forstand. En påstand herom er i åbenlys modstrid med, hvad Guds ord forkynder. Dåben, som den praktiseres i Folkekirken, gør den døbte til medlem af folkekirken og dermed til en del af kristenheden, og heller ikke mere. Men det medlemskab frelser ingen.

4. Jesus siger, at et menneske må fødes på ny for at komme ind i Guds rige, altså for at blive en kristen. I forhold til den hellige Gud er alle mennesker døde i sig selv på grund af synden, der bor i mennesket. Og for at blive en sand kristen, må hvert menneske derfor fødes på ny, - det må fødes af Gud, så det bliver et Guds barn, ved at Gud skaber troen på Jesus i syndereens hjerte. For det er alene i troen på Jesus, der er frelse, - ja, der gives ikke under himlen noget andet navn, hvori, der er frelse.
At blive en sand kristen er ikke en proces. Enten ejer du troen på Jesus, fordi du er født på ny, og så er du en kristen, eller også er du ikke en kristen. Uden den Gud givne tro på Jesus er du ikke en kristen, du er fortsat i dine synder og på vej mod fortabelsen. Noget mellemstadium i form af en proces findes ikke.

En anden sag er, at der forud for den nye fødsel ofte går kampe og opgør, der kan have karakter af en proces, når Gud drager et menneske til Jesus. Men det er ikke en proces i menneskelig forstand, for det er Gud der handler. På samme måde vil der for det nyfødte Guds barn komme kampe og forløb, der ofte ligner en proces, når han eller hun må bryde med sit tidligere liv for at leve som et Guds barn. Men det er ikke for at blive et Guds barn. Det er i stedet en følge af, at Gud i sin nåde har gjort ham eller hende til sit barn ved troen på Jesus. Også det ligner en proces, som begynder med den nye fødsel og fortsætter gennem hele livet. Men heller ikke det er en proces i menneskelig forstand, for det er Gud, der handler, idet han helliggør sit barn.

At blive en kristen er ikke en proces. Det er Guds gerning. Det er nåde over nåde at blive et Guds barn ved troen på Jesus, og gennem den nye fødsel at få barneret og blive medarving til al den himmelske verdens herlighed. Med den nye fødsel følger vished om, at alle ens synder er udslettet med Jesu blod. En vished, der bekræftes af Helligånden, der i den nye fødsel er Guds gave til sine børn som et pant på barnekåret og barneretten i troens liv med Jesus.

”Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, som i sin store barmhjertighed har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde, til en uforgængelig og ukrænkelig og uvisnelig arv, der ligger gemt i himlene til jer, som af Guds magt ved troen bevares til en frelse, der holdes rede til at åbenbares i den sidste tid.” 1. Pet.1:3-5

09.04.2016 / LSJ